

[Statsministeren.]

næppe uden et besøg på Færøerne, og jeg vil da gerne sige, at jeg med forventning ser frem til det besøg, der er planlagt for mit vedkommende i den kommende sommer.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at gøre et par bemærkninger til hr. J. O. Krag og hr. Aksel Larsen.

Allerførst vil jeg gerne sige, at det forekommer mig indlysende rigtigt, når hr. J. O. Krag siger, at skal man gå til forhandlinger i et udvalg med henblik på at prøve mulighederne for et samarbejde, må man respektere, at begge parter, regering såvel som opposition, har nogle synspunkter, som man må lægge overordentlig vægt på. Det har vi selvsagt også fra regeringens side, men når vi har inviteret til samarbejde, er det selvfølgelig under fuld respekt for det synspunkt, at det samme gør sig gældende for oppositionen. Jeg håber, at der kommer et resultat ud af dette udvalgsarbejde, som kan bære præg af et samarbejde. Jeg tror, det er nødvendigt af mange grunde.

Ikke fordi jeg i og for sig synes, man skal overvurdere det, men jeg vil dog gerne sige, at regeringen har lagt op på en måde, der virkelig udtrykker samarbejdsvilje, og dette er blevet suppleret fra de tre regeringspartiers folketingsgrupper, idet man som bekendt har afgivet et udvalgsmedlem fra de tre regeringspartier til oppositionen. Det har man, så vidt jeg har forstået, virkelig gjort fra de tre gruppers side, fordi man har et ønske om at give sådanne muligheder for oppositionen, at der virkelig kan blive samarbejdsdrøftelser. Selv om man som sagt ikke skal lægge mere betydning i det end selve dette, at man har præsteret den gode vilje fra starten, så synes jeg, det er et udtryk for, at man mener det alvorligt, når man inviterer til samarbejde.

Hr. J. O. Krag sagde, at socialdemokratiet efter hans opfattelse havde godt af en oppositionsperiode. Det ærede medlem ved, at det er en opfattelse, jeg deler. Det tror jeg socialdemokratiet har godt af. Jeg må sige, at jeg har fået en stadig stærkere fornemmelse af, at der skal mere end én periode til, for at helbredelsen er fuldbragt; men den chance bliver der vel også.

Det er rigtigt — og jeg synes, det har megen betydning for bedømmelsen af samarbejdsmulighederne her i folketinget — at

vi kan, og vi har vel ikke noget bedre grundlag for det i dag, tage et vist bestik af de opinionsundersøgelser, der, som rigtigt fremført af hr. J. O. Krag, viser en fremgang for socialdemokratiet. Men der er én ting, som jeg ikke synes man skal se fuldstændig bort fra, nemlig at der er intet i disse opinionsundersøgelser, der på nogen måde indicerer, at den tilstand, hr. J. O. Krag omtalte, hvor socialdemokratiet igen var i regering, vil kunne gennemleves uden samarbejde med de nuværende regeringspartier. Der er intet i disse opinionsundersøgelser, der tyder på det. Derfor håber jeg også, at bevidstheden om, at også for socialdemokratiet er fremtiden samarbejde med de nuværende regeringspartier, vil komme til at præge det udvalgsarbejde, vi nu skal i gang med.

Må jeg dernæst gøre et par bemærkninger om de udtalelser om markedspolitikken, som hr. J. O. Krag og hr. Aksel Larsen fremsatte. For det første vil jeg takke hr. J. O. Krag for udtalelserne, der, så vidt jeg kunne følge dem, i ét og alt var i overensstemmelse med regeringens opfattelse. Regeringen deler som bekendt den opfattelse, som hr. J. O. Krag gav udtryk for, at vi virkelig ønsker, at de nordiske forhandlinger kan gå videre, både på det hidtidige grundlag og på grundlag af den aftalte tidsplan. Vi ved mere om det, håber jeg, når vi har haft det statsministermøde i Helsingfors, der som bekendt skal finde sted på fredag. Jeg håber det, og regeringen håber det.

Dermed har jeg også givet svar til hr. Aksel Larsen, som spørger, om det er en enig regering, der står bag ved de forhandlinger, som markedsministeren og jeg har ført vedrørende det nordiske. Jeg vil gerne bekræfte, at det er det. Ikke fordi jeg i og for sig venter, at man i alle forhold vil erindre den udtalelse, jeg nu fremsætter, men jeg beder om, at den bliver opfattet som noget, der dækker, så længe den nuværende regering arbejder. Når en dansk minister forhandler, forhandler han på den samlede regerings vegne, ellers forhandler han ikke. Det gælder i denne situation, som det vil gælde i alle fremtidige.

Efter hr. Aksel Larsens opfattelse var det finske skridt påvirket af de avisomtaler, der havde været i Danmark omkring de nordiske og de europæiske forhandlinger. Jeg